

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/62/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7817205570
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Duditš
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7817205570.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Duditša a členiek senátu JUDr. Evy Feťkovej a Mgr. Angeliky Sopoligovej v spore žalobcu Prima banka Slovensko, a.s. so sídlom Žilina, Hodžova 11, IČO: XX XXX XXX proti žalovanej K. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q.B., D. XXXX/XX, o zaplatenie 1.348,28 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava z 23.11.2017 č. k. 6Csp/108/2017-72 takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti, ako aj vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia v r a c i a vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Rožňava (ďalej iba „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi 758,88 eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z tejto sumy od 28.4.2017 do zaplatenia, všetko v mesačných splátkach po 100,-eur mesačne splatných od mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom rozsudok nadobudne právoplatnosť, vždy do konca toho ktorého mesiaca až do úplného zaplatenia, pod hrozbou straty výhody splátok nezaplatením ktorejkoľvek splátky. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol a rozhodol, že nepriznáva stranám sporu náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie rozsudok odôvodnil tým, že sporové strany uzavreli dňa 29.12.2014 úverovú zmluvu, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanej peňažné prostriedky vo výške 1.500,-eur. Túto zmluvu posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej iba „ZoSÚ“). Skonštatoval, že zmluva sa neriadí ustanoveniami a režimom Obchodného zákonníka. Dospel k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b/ a d/ ZoSÚ, pretože v zmluve o úvere chýbajú náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 písm. j/ a k/ tohto zákona. Vychádzajúc z tejto skutočnosti súd prvej inštancie uzavrel, že žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 1.500,-eur, pričom žalovaná žalobcovi uhradila splátkami sumu vo výške 748,38 eur a preto súd priznal žalobcovi len plnenie, ktoré žalobca poskytol žalovanej vrátane poistného zahrnutého v splátkach predpísaných žalobcom do času zosplatenia, celkovo vo výške 7,26 eur, čo v danom prípade predstavuje spolu 758,88 eur a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Pri úrokoch z omeškania dospel k záveru, že tieto nepresahujú zákonom dovolený úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 3 nariadenia vlády č. 87/95 Z.z.. Súd prvej inštancie navyše povolil podľa § 232 ods. 3 CSP možnosť zaplatiť žalovanú resp. priznanú sumu v splátkach. Výrok o trovách konania odôvodnil podľa § 255 ods. 2 CSP.

3. Proti rozsudku podal odvolanie žalobca, a to v rozsahu v ktorom bola žaloba zamietnutá a vo výroku o trovách konania. Odvolanie odôvodnil tým, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym

skutkovým zisteniam. Navrhuje, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu a žalobe vyhovel v plnom rozsahu a aby zaviazal žalovaného zaplatiť dlh a trovy konania.

4. Odvolateľ nesúhlasí s názorom súdu prvej inštancie, že zmluva o úvere sa neriadi režimom Obchodného zákonníka. Zmluva o úvere je tzv. absolútnym obchodom, preto sa na jej režim vždy použije osobitná úprava Obchodného zákonníka obsiahnutá v ustanoveniach § 497 - 507. Súčasne sa vzhľadom na povahu účastníka - spotrebiteľa uplatní aj právna úprava Občianskeho zákonníka a iných predpisov, týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa. K tvrdeniu súdu prvej inštancie, že v zmluve chýba náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch uvádza odvolateľ, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere sú aj obchodné podmienky banky, v ktorých sa popisuje anuitné splácanie tak, že výška každej splátky je rovnaká. Skladá sa z časti splátky istiny úveru (amortizácia úveru) a časti pripadajúcej na platbu riadnych úrokov z úveru. Z uvedeného vyplýva, že počet a termín splátok istiny aj úrokov sú rovnaké a sú určené termínom splatnosti anuitnej splátky. To platí aj pre údaj o výške splátky. Z uvedeného je zrejmé, že zmluva obsahuje informáciu o výške, počte a termíne splátok, vrátane splátok poplatkov. Poukazuje aj na rozsudok Súdneho dvora vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia a.s. proti E. C. z ktorého vyplýva, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 Smernice musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči. Zároveň uvádza, že smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie istiny. Tiež nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa, odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkosti a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. V ďalšej časti odvolania poukazuje na rozhodnutia krajských súdov v Prešove, v Trenčíne a Banskej Bystrici. K názoru súdu prvej inštancie, že v úverovej zmluve je nesprávne uvedený údaj o RPMN žalobca predkladá výpočet RPMN v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. resp. prílohy č. 2 k tomuto zákonu.

5. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadřila.

6. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací po preskúmaní podmienok prípustnosti odvolacieho konania prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), v rozsahu vyplývajúcom z ustanovení § 379 a § 380 CSP preskúmal rozsudok v jeho napadnutej časti spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky pre potvrdenie ani pre zmenu rozsudku v jeho napadnutej časti, konkrétne výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a súvisiaceho výroku o trovách konania.

7. Súd prvej inštancie zamietol žalobu v prevyšujúcej časti výlučne z dôvodu, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere absentujú náležitosti podľa ust. §9 ods. 2 písm. j/ a k/ ZoSÚ a preto podľa § 11 ods. 1 písm. b/ a d/ uvedeného zákona považoval úver za bezúročný a bez poplatkov. Preto uzavrel, že žalobca má nárok len na vrátenie poskytnutej istiny úveru vo výške, ktorá predstavuje rozdiel medzi poskytnutým úverom a sumami, ktoré žalovaná zaplatila.

8. Odvolací súd preskúmal uvedený záver súdu prvej inštancie a dospel k záveru, že súd vec nesprávne právne posúdil, pretože ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ nevyložil eurokonformne tak, aby výklad uvedeného ustanovenia rešpektoval ustanovenia Smernice č. 2008/48/ES z 3.4.2008 o zmluve a spotrebiteľskom úvere.

9. Ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zák.č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2014 vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka obsahovala aj výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Odvolací súd poznamenáva, že v bode 23. odôvodnenia rozsudku súd prvej inštancie odcitoval nesprávnu časovú verziu ust. § 9 ods. 2 ZoSÚ, kde citovaná podmienka je uvedená pod písmenom l). Z ďalšej časti odôvodnenia rozsudku totiž vyplýva, že za dôvod, pre ktorý považoval úver poskytnutý za bezúročný a bez poplatkov považoval absenciu poradia, v ktorom sa splátky majú prijať k jednotlivým nesplateným splátkam.

10. Odvolací súd konštatuje, že túto otázku riešil vo svojej judikatúre Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp.zn. 3Cdo 146/2017 z 22.2.2018 a následne aj v rozhodnutí 3Cdo 56/2018 z 17.4.2018. Z týchto rozhodnutí vyplýva, že zákon č. 129/2010 Z. z. predstavuje úplnú transpozíciu smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES do slovenského právneho poriadku. Smernica ako špecifický prameň práv Európskej únie vyžaduje od členských štátov, aby dosiahli smer sledovaný smernicou prijatím transpozičných opatrení vo svojom právnom poriadku. Členský štát musí transpozíciu smernice uskutočniť spôsobom zodpovedajúcim potrebám jasnosti a určitosti. Na tento účel musia byť ustanovenia smernice vykonané tak, aby bola ich záväznosť nespochybniteľná a aby sa zachovala ich konkrétnosť, presnosť a jasnosť. Smernica bráni členským štátom, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 Smernice. Vychádzajúc zo záveru, že zákonom č. 129/2010 Z.z. bola transponovaná smernica 2008/48/ES v celom rozsahu, zámerom zákonodarcu bezpochyby nebolo to, aby ust. § 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ bolo v rozpore s článkom 10 ods. 2 Smernice. To je skutočnosť, na ktorú musí vziať vnútroštátny súd zreteľ pri aplikácii tohto ustanovenia. V tejto súvislosti Najvyšší súd SR vo vyššie citovaných rozhodnutiach dospel k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa ZoSÚ nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich presne uvádzali rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach, samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky. Za použitia eurokonformného výkladu je potrebné dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahrňuje. Z dôvodovej správy k citovanému zákonu nevyplýva, že by nárok zákonodarcu bolo, aby ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona sprísnilo požiadavku, zakotvenú v smernici, teda to, aby zmluva o úvere upravovala výšku, počet a termín splátok ako súboru, ktorý zahŕňa istinu, úroky aj iné poplatky. Podľa presvedčenia Najvyššieho súdu SR zohľadňujúceho aj účel zákona vyjadrený v dôvodovej správe, toto ustanovenie neupravuje požiadavku odlišne od toho, ako ju vymedzuje článok 10 ods. 2 písm. h/ Smernice.

11. Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/.

12. Aplikujúc závery citovaných rozhodnutí Najvyššieho súdu SR a vychádzajúc z uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere konštatuje odvolací súd, že v zmluve bola dohodnutá výška anuitnej splátky 27,11 eur, počet anuitných splátok 120, určený termín splatnosti jednotlivých splátok k 23.dňu kalendárneho mesiaca, ako aj termín konečnej splatnosti úveru 23.12.2024, z čoho je potrebné vyvodit', že zmluva obsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ účinného v čase uzavretia zmluvy. Rovnako je nepochybné, že zmluva obsahuje aj všetky náležitosti vymedzené v ustanovení § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ, vrátane údaju o výške RPMN a celkovej sume, ktorú musí klient zaplatiť (3353,20 eur), preto nejde o úver bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b/ a d/ citovaného zákona.

13. Odvolací súd zrušil rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti v spojení s výrokom o trovách konania podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V ďalšom konaní súd prvej inštancie rešpektujúc vyššie uvedené závery odvolacieho súdu preskúma po skutkovej a právnej stránke uplatnený nárok žalobcu v zrušenej zamietajúcej časti a vo veci opätovne rozhodne.

14. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie aj o nároku na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 396 ods. 3 CSP.

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3.0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí v prípadoch uvedených v ust. § 429 ods. 2 CSP.